

EL CONVIDAT

L'ÀNGEL DE L'AYUSO

El feminisme no sempre és positiu per les dones. La Sra Ayuso, per exemple, estava fent carrera entre la dreta espanyola i, en especial, la madrilenya. Que tía! Que cojones! Que huevos!... i així.

Tothom creia que, finalment, havia nascut la líder espanyola (tipus Pasionaria però amb la mà a la butxaca). I la dreta que no ha tingut mai cap líder que no vagi armat, feia salivera. Ni les frases especialment dures, ni la velocitat amb que li sortien de la boca, feien mal pensar ningú. Era un prodigi.

Però el dia en que El MUNDO (pamflet ciclostilat de la dreta) va voler retratar l'aura de l'Ayuso, es va descobrir el pastel (o pastís). Darrera l'aura blavosa de la Presidenta de Madrid, s'insinuava una figura. El MUNDO a corre cuita va anunciar que s'havia descobert l'àngel de la guarda d'Ayuso i així ho van publicar.

L'oposició il·legítima i il·legal

d'Espanya, és a dir, el govern espanyol, va contractar a diversos tècnics de la imatge, la parapsicologia i dos exorcistes vaticans per desmuntar el miracle i, de passada, a l'Ayuso que ja era prou popular sense àngel.

Finalment va ser un venedor de la ONCE qui desembolicant el bocata, va veure la foto del diari tacat per l'oli de la tonyina i reconegué que la ombra, no era cap àngel sinó la figura de Miguel Ángel Rodríguez. I alguns diran, un àngel no es pot dir Miguel Ángel Rodríguez? Doncs sí, però aquest no té ales. I un àngel es pot dir com li roti, però ha de tenir ales sí o sí.

Total, que des de la descoberta, l'Ayuso ha perdut molt de pes. Ja no la creuen. Els més fervents seguidors, arrufen el nas cada vegada que l'escolten. Serà seva aquesta idea o és

del Rodríguez que és un pou de feixisme reconegut des dels seus inicis amb el Sr Aznar?

I en un bar –terrible contradicció històrica- ja que va ser l'Ayuso la que va obrir els bars, es va escoltar per primera vegada la frase: "ya me extrañaba a mi que una mujer tuviera tanta cabeza". I a la merda l'Ayuso i les dones en general perquè a Madrid han decidit que no és ella la lluitadora per la llibertat sinó el Rodriguez, un home. Como havia de ser.

LA KINTA FORKA

"MANS AMUNT, INDULTATS"

No, ho sento, ho prometo, els estimarem, xiuxiueja el president Pedro Sánchez davant el mirall de la veritat. Ja saps que jo no accepto acudits tapaforats ni targetes de crèdit Black i certament tampoc la violència policial i la humiliació ciutadana.

I els indultats? Li pregunta el mirall.

Els presos polítics és una altra història, és justícia, i bales de goma que es perden, literalment treuen ulls. Però qui pot anar en contra d'aquest discurs? El President li ho pregunta al mirall tot admirant els seus ulls elèctrics.

I els exiliats, i Mas-Colell? Torna a preguntar el mirall.

Contra l'economista res, però prestigi, edat i la seva fascinació per la catalanitat el transformen en incendiari en una gasolinera.

Contra els exiliats a Bèlgica? Res pel que fa a discriminació ètnica però aquesta antiga casa a Waterloo replanteja un repertori amb llum postcolonial. Hi estic totalment en contra. Contra Puigdemont ? Segurament està molt cremat i ja ha pagat massa.

A partir d'ara aturaré les calúmnies llançades als quatre vents. PP, C's i Vox ja em faran la feina bruta sota la direcció d'Abascal mentre jo em dedico als forats negres.

Ni acuso, ni disculpo ha ningú. Deixa'm en pau!

